Béts.

Ő Ts. 's Kir. Felsége, két Magyar Gavallérokat méltóztatott, a' maga meg koronáztatása' napján *Frankfurtban*, Ts. Kamarás Urasággal meg tisztelni; úgymint: H. *Eszterházy* Antal, és Gróf *Pálfy* Miklós Urakat. — Dekretisták ötsveséggel hárman lettek; úgymint: Gr. *Erdődy*, Gr. *Haugvitz* Henrik, és Gr. *Wurmser* Cristian.

(*Deeretistáknak* azért nevezternek, mivel a' Dekretumot ugyan meg kapták a' Kamarásságra, 's le is tették érette a' féltaxát; mellyre nézve nagyobb tekintetben is vagynak némelly dolgokban az Udvarnál, mint más Gavallérok, kiknek nintsen efféle Dekrétumok: de arany kúltsot még sem szabad viselniek.)

A' titkos Tanátsosokra, és Kamarás Urakra nézve, azt rendelte a' Felség, hogy ezentúl *Spanyol-Palástban* jelennyenek-meg az Udvarnál: mint vólt *VI. Károly* Tsászár alatt.

A' jövő Vasárnap *appartementos* Bál fog tartatni az Udvarnál, az az: a' mellybe tsak a' régi Familiákból való hivatalos Hertzegeknek, Grófoknak, 's még egynehány privilégyiált Uraságoknak szabad bé menni.

Gen. *Karajtzay* Vitéz Hazánkfija most itten múlatja magát.

A' Ns Magyar Testőrzők között eddig Májori ranggal vólt *Soki* Úr, Oberstlieutenantságra; vagy, a' Testőrzőkhöz képest

Ráday Gyűjtemény Jelzet: 778

ſzóllván, 2-dik Alhadnagyſágra lépett. — Gróf *Pálfy* Leopold Úr, ki a' *Gréven* Huſzár Regementjében viseltt Kapitányságát, *Czesvitz* vasas Reg. béli Májorsággal váltotta vólt fel: most a' Ns Magyar Testőrzőkhöz jött Májornak.

Jakobi Úr, a' ki eddig *Brandenburgiai* Követ névvel vólt itten: most, a' mint értettük, Gr. *Podevils'* helyébe *Pruſſziai* Követté formáltatott által.

Magyar Orſzág.

Buda, Oktob. 23. Ezen hónapnak 20-dikán délután érkezett viſſza Gróf *Károlyi* József Úr *Frankfurtból*, a' Ts. 's Kir. Felſég' Válaſzával. 21-diken közönſéges eggyesült Gyülés tartatott, és az Ő Felſége' kegyelmes Viſſzairása fel olvastatott. — A' jövő héten indúlnak el innen *Pozsonba*, az Orſzág Gyülésének minden Tagjai; úgy nem külömben a' Kir. Helytartó Tanárſnak 's Kamarának is egy réſze. — A' fenn emlitett Ts. 's K. Viſſza-Irásnak ez az értelme:

„Mi *II. Leopold* 's a' t. Vettük a' hív Rendeknek, ezen hónapnak 5-dikén hozzánk útasított alázatos Jelentéseket. — Feleletül ſzolgálhat annak első réſzére, Sept. 20-dikán 's 21-dikén költ kegyelmes Viſſzairásunk; a' mi nézi ellenben annak másik réſzét, különös tettzésſel vettük a' Mi méltó kivánságainknak tellyesítését tárgyazó kéſzségeket a' hív Rendeknek; és ha azt továbbra is illy mértékben tapaſztaltatják velünk, mint re-

mény-

Ráday Gyűjtemény Jelzet: 778

ményljük is bizonyoſſan: Mi is örömest azon fogunk lenni, hogy a' Mi hív Rendjeinknek igazságos kívánságaik tzéllyokat érheſſék. — Hogy a' Mi meg koronáztatásunknak *Pozſonban* lett törvényes végbe menetele után, az Orſzág Gyűlésének további tanátskozásai, 's annak kebeléből rendelendő Deputátziók az Orſzág' közép pontjába tételſenek által; erről, a' hív Rendekkel értekezni, 's az ő meg halgatások után végezni, első gondunk fog lenni, közibek lejendő menetelünkkel: és jóllehet *Pozſont* rendelték a' Törvények, a' Korona', 's az Orſzág több Drágaságai' tartó helyeknek; mindazáltal, hogy ebből is által láthaſſák a' hív Rendek, melly örömest bé töltjük Mi az ő kívánságaikat, ha azok, a' Kir. Jusokkal, 's ezen Mi örökös Orſzágunknak, *Magyar Orſzágnak*, köz-javával meg eggyeznek: tehát az emlitett Sz. Koronát, és az Orſzágnak több Drágaságait mindjárt a' törvényeſſen végbe ment Koronázás után, addig is *Budára* viteljük, míg még ezen Orſzág Gyűlésében azon Törvényeknek el törlések eránt végzés fog lenni, a' melylyek *Pozſont* rendelik azoknak tartó helyéül; és a' Mi Kir. Városunk *Buda* rendeltethetik, közönſéges Törvény által, azoknak tartó helyévé. Hogy tehát a' hív Rendeknek értésekre adhaſſuk a' Mi további kegyelmes gondolkodásainkat: el végeztük, hogy Nov. 3-dikára a' Mi Kir. Városunkba *Pozſonba* menjenek; a' hol Mi már meg tettük fogadtatások eránt a' ſzükséges rendeléseket, és egyſzers-

Ráday Gyűjtemény Jelzet: 778

mind Nov. 15-dikére tettük a' Mi pompás meg koronáztatásunkat, minthogy az általunk meg igértt Diplomának ki adása, valamint a' Nádor Ispánynak, 's a' Korona' Őrzőinek válaſztatása úgy is meg előzik a' Koronázás' pompáit, mellyeket Mi minden réſzben a' Törvények' rendelése ſzerént akarunk el intézni. — Ezeket kivántuk a' Mi hív Rendjeinknek addig is meg irni, míg ſzemélyes jelenlétünkkel meg örvendeztethetnénk őket a' *Pozsonyi* Gyűlésben, és a' mit Mi már régen kivántunk, közibek mehetnénk a' hív Rendeknek, 's velek a' Közjó erántt eggyütt tanátskozhatnánk. Kikhez Mi többire Ts. 's Kir. kegyeſſéggel és kegyelemmel viseltetni meg nem ſzününk. — Adatott a' *Moenus* mellett lévő *Frankfurt* Ts. Birodalmi Városában, Okt. 3. 1790.

LEOPOLD m. k.

Gr. *Pálfy* K. m. k.
Páſzthory S. m. k.

Szikſzó, Okt. 2-dikán. „A' ſok Német Katona mindenfelőlről jő, és minden Vármegyébe jut. — Borunk ollyan leſſz, a' milyen tsak ez előtt 60 eſztendőkkel lehetett; még pedig ſok és jó; aſſzú is. Sz. Mihályra virradóra két újnyi vastagságú tsapok fagytak gémes kúttyainkon; de a' ſzőllőnek nem igen ártott. — Kenyerünk nints: a' ſzegények már is lopnak. — A' himlő a' gyermekeket minden kiméllés nélkül hordja."

Loſontz.

Ráday Gyűjtemény Jelzet: 778

Losontz. „Ezen hónapnak 7-dike' éjtszakáján 12 órakor, meg gyúladt itt azon Magazinom, mellyet a' Ns (*Nógrád*) Vármegye építtetett vólt a' vasas Katonáknak, 's földig égett. Két óra tájban pedig *Kiskarsa* nevü úttzában 2 házak lettek lángok prédajáva. Ugyan ezen időben más helyen is támadott tüz; de ez még is nem sok kárt tehetett, minthogy az égő sövényt nem sokára szerentséssen meg ólthattuk. Visgálóba vévén más nap a' pajtákat, sövényeket, 's egyéb könnyen tüzet kapható helyeit a' Városnak, 20 's 30-ig való kanórzokat is találtunk, mellyek büdös köves, szurkos, faggyús és puskaporos tsepüből 's rongyokból vóltak készülve. Vasárnap (10-diken) reggeli 9 órakor, midőn éppen Isteni tisztelet-en lettünk vólna, újra lángot vetett egy pajta; de ezt is szerentséssen meg vettük."

Egy, *Bétsből Magyar Országra* le útazott érdemes Hazafi, így ír, *Pomázról* hozzánk botsátott Levelében: „*Nógrádban*, 's *Pestben* igen bő szüretet tapasztaltam; a' széna, és zab ellenben olly szük, hogy az útazók nem ott etetnek, a' hol akarnak: hanem a' hol szénát és zabot kaphatnak."

Ns *Nógrád* Vármegye' Zászlóallya, Gróf *Forgáts* Antal Úrnak vezérlése alatt, *Romhányból Vátzra* megy ezen hónapnak

Ráday Gyüjtemény Jelzet: 778

21-dikére hálásra; 23-dikra *Pestre* fog érkezni; holott 25-diken a' Ns *Heves* Vármegyei Orállókat leſſz ſzerentséje fel váltani, a' Szent Korona' őrizésében, és oſztán azt *Pozsonba* kisérni. — A' Magyar Orſzági Kormányozó Generálist, Her. *Coburg*-ot, *Budára* várják 27-dikre, vagy talám még előbb is.

Iglón, ezen hónapnak 3-dikán történt dolognak irják: „Egy jó ſzármazású Polgár Iffjú belé ſzeret egy tiſztreſſéges Polgár Leányba. E' ſem tagadta meg hajlandóságát a' Legényről. Naponként nevekedett egymáshoz való költsönös ſzeretetek, 's igéretet tettek magok között egymásnak, a' házaſſágnak ſzent kötele által lejendő ſzoroſſabb egybe foglaltatások felől is. A' Leányt kérették hárman is: de ő ſemmi más eggyeſſégről nem kivánt már hallani, minekutánna fenn emlitett Kedvesének ajándékozta egyſzer a' ſzivét, 's fogadta örökös hívségét; és ő is attól mindúntalan hasonló ajánlásokat vett vólna. Azonban az Iffjú' Szüléi, főképpen pedig a' nagy Annya, tellyeſſéggel azon vóltak, hogy Fijoknak a' Leánnyal leherő egybe kelését meg gátolhaſſák; mellyre a' mint a' Legény mutatta, 's magok tartották, reá is mentek. Bizonyos idő múlva, egy *Gömör* Vármegyei nemes Ember kéreti ismét a' Leányt. Bátor tudva vólt is ennél a' Legény' Szüléinek ellenzések; még ſem áll-

Ráday Gyűjtemény Jelzet: 778

állhatta meg, hogy jelentést ne tegyen annak a' dologról; kinek is midőn Szülei' akaratjokhoz intézett következendő feleletét vette vólna: „azt tselekedheti, a' mi nékie tettzik“: jó szót adott a' nemes Embernek; de egybe lehető keléseket még is attól függesztette fel, ha bizonyos napok alatt nem fogná magát előbbeni szerelmese jelenteni. Nem vévén a' meg határozott napok alatt semmi jelentést is a' Leány, házasságra lépett a' nemes emberrel, 's már meg is indúltak *Gömör* Vármegyébe. — Mit tselekszik ekkor a' Legény? Lóra ül, 's utánnok nyomúl. El érvén őket a' *Rosnyói* úton, reá lő egy pisztollyal a' Menyasszonyra, 's olly hiedelemmel lévén, hogy azt életétől meg fosztotta (kit mindazáltal szerentsére nem talált), nyargalt a' közel lévő erdőbe, 's ott magát agyon lőtte. — Ez is egy példa tehát arra, minémű gonoszok szokták a' leg tisztrább szeretetet is gyakorta követni, a' Szülék' hibájok miatt.

Alkalmatosságot szolgáltat minékünk, ezen gyászos történet, eggy igen szívre ható, és tudománnyal tellyes esetnek már nálunk úgy is darab időtől fogva fel tételben vólt el beszéllésére; melly nem éppen mostanában történt ugyan: de azonban eleven emlékezetekben vagyon még a' *Pétersburgiaknak:*

Gróf *N* *** Sándornak nem vólt több egy *Natalia* nevezetű szép Leányánál. Hamar meg fosztatván

Ráday Gyűjtemény Jelzet: 778

ván Feleségétől a' halál által, tsupán magára maradott Leánya' nevelése; mellyben ugyan olly ſzorgalmatosſággal 's foganattal is el járt, hogy bátran ki állíthatta kedves Natáliáját a' nagy világ' piattzára. Mivel a' ſzép Natália, nyájas okoſſágán kivűl, nagy és gazdag házból lett ſzármazása is különböztette: tsak el lehet gondolni, hogy az ő látása ſok ſzemeket 's ſzíveket meg igézett; és valóban ſokan is tapodták az Attya' házának küſzöbét érette, 18 eſztendős korában. De az Attya halaſztotta a' Férj' válaſztást, tökélleteſſen bóldoggá kivánván egy Leányát tenni, melly is az ő gondolatai ſzerént abban állott, hogy azt minél vagyonoſſabb 's főbb Gavallérhoz adhaſſa férjhez. Jelenti magát végre, a' Leányra vágyódók között, egy nagyra menendő Gavallér, a' ki már most is Májot vólt a' Testörzök között. Ennek kivánságára kezdett az Atya hajolni; tsak hogy nem vólt többé ſzabad a' Natália' ſzive. El foglalta tudniillik azt már régtől fogva egy Követtség' Titoknokja, kivel egy múlattságban vetett vólt ő esmerettséget, a' *** Követnél; 's a' kinek ſzeretetében olly kedves meg elégedését találta, hogy életének jövendőbéli más párjáról még tsak nem is gondolkozhatott. Nem vólt egyéb akadálya a' Titoknoknak, Natália' el nyerhetésében, az irott Nemeſſég' nem léténél; de e' vólt éppen, a' Gróf' gondolkozásának módja ſzerént, a' leg nagyobb, és a' ſzerető feleknek, tzéllyokhoz lehető rendes jutásokat lehetetlenséggé változtató akadály. Tudták ők ezt jól; úgyan azért nem is nyilatkoztattak ki ſemmit is; hanem időtől vártak, meg elégedvén az alatt, költsönös hajlandóságaikat tolmátsló ſorjaik által táplálni 's nevelni ſzerelmeket. Egy hív Szoba-

leá-

Ráday Gyűjtemény Jelzet: 778

leánya Nataliának vólt a' Levélhordó. Szintén eſztendeig tartott vólt már ezen levelezés; (melly idő alatt csak ritkán látták egymást közönséges helyeken a' Szeretők): a' midőn erőſſen rajta vólt a' Májon, hogy Nataliát magáévá teheſſe; 's jó ſzót kapván a' Gróftól, Natália' maga ki nyilatkoztatását is sürgette, mellyet ez fokáig ſzándékozott halogatni. Illy kedvetlen környülállásai között ötlött előſſzör, a' maga Kedvesével eggyütt lehető beſzélgetés eránt való kivánság ſzivébe; mivelhogy egy két ſzempillantás alatt többet lehet ſzemélyeſſen ki nyilatkoztatni, mint ſok Levelekben is jelenteni. — Soká küſzködött magával; de forró ſzeretete győzedelmeskedtette végre mindenen. Meg irja Kedvesének, hogy alkonyodáskor jöjjön hozzá a' második Kontignatzióba. Repesö örömmel sietett az, Szerelmese' kivánságának tellyesítésére, és olly ſzerentsés vólt, hogy ſenki is éſzre nem vette a' Grófi házba lett menetelét. Régen nem látták vólt már egymást: annyival hathatoſſabb vólt most az egymás öleléséből ſzármazott belső gyönyörűségek. — Hijába igyekezne magyarázgatni 's képzelhetővé tenni a' Beſzélő azt az indúlatot, melly el ſzokta járni az efféle környülállásokban az egymást igazán ſzerető ſziveket: mert a' ki ſzeretett, mind azt, valamit lehetne mondani, kevésnek; a' ki pedig nem ſzeretett, hihetetlennek tartaná. — Éppen ezen a' napon emeltetett rend kivűl Oberſteri rangra Tsáſzárnéjától a' Májon, 's tiſztelttetett meg az *András* rendje' tzimerével. Alig várta, hogy a' Grófnál meg mutathaſſa magát: 's kéttzeres öröme vólt ſzép ſzerentséjén; mivelhogy, Neméről itélvén Nataliára hitte tökélletessen, hogy az ő ſzemeit is meg fogják a' tsillag' ſugárai

igéz-

Ráday Gyűjtemény Jelzet: 778

igézni. A' Gróf két kézzel fogadta az Oberſtert, 's nagyon örvendett, hogy illy érdemes Vőre találhatott. „Már én meg mondottam akaratomat (így fzóllott hozzája) Láttalla meg az Úr magát minél előbb Natáliával is — olly fegyvert kötött fel az Úrnak maga a' Tsáfzárné, a' mellyel bizonnyal diadalmaskodhatik. Még én nem akartam eddig atyai hatalmamat elő venni, a' Leány' fejefſége ellen; és már úgy itélem, hogy nem is leſſz arra fzükség." Ezzel fogja magát, 's fel indúl, az Oberſterrel eggyütt, Natáliához. A' meg hitt Szobaleány, strázsának vala ki állítva a' gráditsra. Alig adhatott ez hírt a' fzerető feleknek, hogy már magoknak is füleikbe hatott a' gráditson való lépdesés. Nagy fzorongattatásai között, tekingetett fzéllyel Natália mindenfelé, hol találhatna valamelly alkalmatos helyet, Szerelmesének el rejtésére; de nem vólt femmi egyéb, a' hová bújtathatta vóina, hanem tsupán egy fzennyes tartó almáriom a' kiilső fzobában, 's e' fem vólt elégedendő nagyságú. A' fzegény Titoknok mindazáltal bé férkeztette abba magát, ha mind nagy úggyel bajjal is; 's Natália bé zárta reſzkető kezekkel annak ajtaját. Azonban jő a Gróf, az Oberſterrel eggyütt. Szembetünő vólt a' Natália' meg háborodása. Ezt a' Gróf, jó jelnek itélte, és tsak a' véletlen történtt kedves látásból fzármazott változásnak, 's az Oberſterhez hajló indúlatja' első mozdúlásának tartotta; azért is egy nájas, és fokat jelentő pillantást vetvén Leányára, magával hagyta azt az Oberſterrel. Reménylette t. i., hogy talám kettőjök köztt hamarább ki fogja nyilatkoztatni hajlandóságát. De meg tsalattatott reménységében; mert nem tsak nem fzűnt a' Natália' belső nyughatat-

lan-

Ráday Gyűjtemény Jelzet: 778

lansága, 's az azt jelentő fok formájú változása ábrázatjának; hanem még inkább nöttön nött, úgy hogy semmi kéttsége sem vólt többé az Oberfternek az ő egéſſégbéli gyengélkedése eránt; azért is bútsut vett tőle ez úttal, ki kérvén máskorra a' látogatásra való engedelmet; mellyet örömest meg is igért Natália, tsak hogy mentől hamarébb meg szabadúlhaſſon tőle; melly meg lévén, szalad az almáriomhoz, fel nyitja azt, 's hát, íme' Szerelmesét — minden érzékenység nélkül — fúlva találja! — Nem dobbant le el ájúlva ezen elmét bodító 's szivet hasogató látásra: mert az ennek közönségeſſé létéléből származandó rettenetes következéseknek egyszerire elméjébe lett ötlése meg tartóztatta lelkét az el tsüggedéstől, 's arra forditotta leg ottan figyelmeteſſégét, mi módon lehetne a' világ előtt el titkolni ezen szerentsétlen történetet, melly örökös sebet ejtett vólna az ő jó hirén nevén, 's betsületén. Azt találta fel e' végre, hogy jó lenne a' hóltt testet éjszakának idején a' *Neva* vizébe vettetni, ha vólna valaki, a' kinek fel lehetne e' titkot fedezni. Sok hánykódásai után, egy Kotsison állította meg képzelődését, a' ki már régólta szolgált az Attyánál, 's ő hozzá különös kéſzséget mutatott mindenkor. Közli a' dolgot a' Kotsiſſal (*Iván* vólt a' neve) 's igér néki 100 fejér Rublát. Ez ajánlja, örökös halgatásnak fogadása mellett, szolgálatját. — Késő estve viſſza tér Natáliához, jelenti néki, hogy szerentséſſen végbe vitte a' reá bizott dolgot. Ezen hír' vételére könnyebbséget érzett néhány szempillantásokig a' Nat. el fogódott szive. Kevés ideig tarthatott azonban tsendeſſége, mert félelme' múlttával elő állottak a' gyötrő bánatok, 's szorongatták lelkét szín-

tén

tén a' kéttségbe esésig. Ha el talált szenderedni a' nagy lankadtság után: fel ijjesztették ötet az ő irtóztató képzelődései. De korán sem itt határozódtak a' szerentsétlen Natália' kinos gyötrelmei. — Éjfélben zörgést hall az ablakán. Azt vélte, hogy talám Kedvese' lelke jelent meg: 's hát egy meg testesűlt ördög vólt — t. i. *Iván*, a' Kotsis, kinek kebelébe öntötte vólt ki Natália szivének keserüségét, és a' ki most fel mászott az ablakába, hogy azon gyönyörűségben részesítteſſe magát a' szép Gróf Kisaſszonnyal, mellynek gyakori részesének vélte lettnek lenni azon szerentsétlent, kinek hóltt testét titkon a' *Névába* vetette. Szörnyű küszködéseket állott ki Natália, míg magát meg határozhatta, mi tévő legyen: reá állyon e' a' Kotsis' átkozott kivánságára; vagy pedig el haggya magát általa árúltatni. A' szükség választa vele az elsőt — és *Iván* el ment olly igérettel, hogy soha sem fog többé semmit is kivánni. — Ezen rémitő éjtszaka után kevés napokkal űlték az Oroszok a' magok Patronusoknak *Sz. Miklósnak* Innepét, mellyet ők dobzódásban szoktak tőlteni. *Iván* egy pipázó házban ivott az emlitett Innep' estvéjén, néhány pajtáſſaival. Minekutánna jó formán neki hevűltek vólna, szerelmeikről kezdettek beszéllni; kiki a' maga szeretőjét ditsérte: de *Iván* azt állitotta, hogy mindnyájoké se érne az övével; és ki erősztette bolondúl *Natália*' nevét a' szaján. Fel háborodván a' többek ezen vakmerőségén *Ivánnak*, körül állották, próbáját kivánták tőle állatásának, 's kezdették fenyegetni, hogy meg mondják a' Grófnak, mint hertze hur-

Ráday Gyűjtemény Jelzet: 778

hurtzallya a' Kisaſſzonyát. De *Iván* ſemmit meg nem ijjedt ezen fenyegetésre; sőt tovább is bátran erősítette, hogy ő igazat mondott; és hogy meg mutaſſa, melly nagy tekintetben legyen ő az Ura' Leánya előtt, igéretet tett, hogy azt is véghez viſzi, hogy még azon estve meg fogna *Natália* ſzemélyleſſen jelenni ő közöttök. Szaván maraſztották *Ivánt* pajtáſſai: ki is leg ottan el indúlt *Natáliához*; meg áll annak ſzobajában le sütött fővel, 's *Matuska* (tsapodár meg ſzóllításnak formája az Oroſzoknál) névvel nevezvén, így intézte beſzédét hozzája: „En eggy eſztelen dolgot találtam tselekedni; de ez is leſſz első utólsó, mert én el fogom hagyni minden órán az Atyád' ſzolgálatját, 's idegen Tartományba megyek, a' hol engem ſenki ſem esmér: tsak egy kivánságomat tellyesítsd még, melly abból áll, hogy jöj el ezen éjtſzaka a' *milliom* úttza' ſzegletén lévő pipázó házba, hadd láſſák a' pajtáſſaim, hogy te engem ſzerettſz. Látod, éjtſzaka van, és ſenki ſem fog meg esmérni tégedet, azért is nints mitől félned. De Sz. Miklósra kénſzerítelek, hogy el jöj ám: hanem ha magadat 's engemet ſzerentsétlenné akarſz tenni." Méreggel telt el a' nemes érzékenségű *Natália*, ezen bolond kivánságnak hallására, úgymint a' ki már eddig is úgy nézte *Ivánt*, mint valamelly ördögöt; de meg türtőztetvén magát, így ſzólla hozzája: „Jól van, tsak menj előre, foglak követni. El megy *Iván*; *Natália* is tsak hamar ki lopta magát Attya' házából, minekutánna előbb

egy

Ráday Gyűjtemény Jelzet: 778

egy kést vett vólna, boſſzúálló gondolatokkal tellyesedve, magához. Bé megy nagy bátran a' ſzobába, mellyben dobzódott *Iván* a' maga pajtáſſaival. El állott ezeknek ſzemek ſzájok illy véletlen látásra, 's mind fel ugráltak, tiſzteleteknek bizonyításával, ülő helyeikből. „No *Iván*, így ſzólla *Natália*, tettetett baráttsággal: itt vagyok láddl! már most a' ſzeretőd' egéſſégéért is kell még egyſzer innod. Rajta fijaim! csak úgy legyetek, mint az előtt.“ Maga lett a' pohártöltögető, 's jó formán hozzá látott hivatalához. Az el bámúlt Oroſzok pohárhoz kaptak, 's ittak kerekbe mind addig, valamíg csak eſzeken vóltak. Midőn *Iván* hasonló fatsaró réſzeg lett vólna, mint ſzintén több társai: közelébb megy hozzá *Natália*, 's ki rántván a' kést kebeléből, úgy üti azt *Iványnak* a' hasába, hogy az, kevés idő múlva meg ſzünt lenni. — Lárma esik a' ſzobában, mellyre az úttzán visgálódó Őrállók (minden úttzákra vóltak ez alkalmatoſſággal, nagyobb bátorságnak okáért, vigyázók rendelve) elő toppantak, 's által adták a' ſzerentsétlen bünöst az Oroſz Igazság' kezébe, melly ſokkal érzéketlenebb 's keménnyebb lévén csak néhány eſztendőkkel is ez előtt, mint már most, korbáts (Knute) alá ítélte *Natáliát* — ezt az inkább ſzánakodásra, mint büntetésre méltó ſzerentsétlent!

Portugallia.

A' Királyné, Sept. 20-dikán egy Törvényt adott ki, mellynél fogva meg kellett min-

Ráday Gyűjtemény Jelzet: 778

a' magános Törvénytételeknek szünni; még azoknak is minden kifogás nélkül, a' mellyek eddig a' Korona'; a' Kir. Herczegek'; a' Katonai Rendek'; és a' Papok' Jószágaikban gyakoroltattak volt: ellenben akarmelly névvel nevezendő törvényes dolgok, az Ország' közönséges Törvényszékei eleibe fognak ezentúl tartozni.

Spanyol Ország.

A' *Marokkói* Tsászár nagy haddal ostromollya *Ceuta* Várát. Már sok izben igyekezett erővel is meg venni: de mind annyiszor nagy veszteséggel veretteteti vissza. — A' Király, egy katonai érdemeiről nevezetes Urat, Gen. Lieut. *Urbinát* tette az emlitett Erősségnek Kormányozójává, ki is sok fegyveres hajókkal indúlt, ki rendelt helyére.

A' *Frantzia* Újjításokról szóllo Irásokat még sem szabad bé vinni ezen Országba: hanem *Mirabónak* azon Beszédét, mellyel igen hathatósan, 's nagy foganattal is sürgette a' Fr. Nemzet Gyülésében a' *Spanyolokkal* való frigynek fenn tartását, maga Spanyol nyelvre fordíttatta a' Király.

Nagy-Britannia

el múlhatatlanúl kardott fog rántani, az újjabb rudósitások szerént, a' *Spanyolok* ellen; sőt egy *Londoni* magános Levél szerént, bizonyosan meg is határoztatott már a' had, az ezen hónapnak 11-dikén tartatott Status Gyülésében.

Német

Ráday Gyűjtemény Jelzet: 778

Német Birodalom.

A' Birodalom' két Vicariussai által, néh. *II. Jósef* Tsászár' halála után, *Monachium*-ban, és *Dresdában* fel állíttatott Kormányszékek, ezen hónapnak 4-dikén végezték Üléseiket.

Berlinből azt irják, hogy alig ha állandó leszz azon örömök, mellyet vettek vólt, a' Békeségnek közelébb fel nem lett bomlásából.

Dánia.

Úgy van a' hire, hogy közelébb *Dániába* küldött Követe *Drake* Úr által, arra akarja a' *Londoni* Udvar venni a' *Dániait*, hogy az *Oroszokkal* valami módon öszve ne fogjon, kikhez most az *Angliai* Udvar — úgymint a' *Prussziainak* szövettségese — nem a' leg jobb indúlattal viseltetik. — A' *Dániai* hajókról le szedik a' hadi készületeket; azonban eggy Orosz hajós Sereget várnak télire, az oda való kikötő helyekbe.

* * * * * *

A' mi Udvarunk, és a' *Porta* között a' Békeségről tartandó tanátskozások' helyéül, *Bulgariának Szisztov* nevü Városa rendeltetett, melly a' Dunának túlsó partján feksik. — Sok tudósitásokból olvassuk, hogy ama' nevezetes *Mavrojeni* nints többé. Sajdítván előre veszedelmét, Törökké lett: de ez által sem menthette meg életét. *Rusukban* üttette el szegénynek a' gombját a' Nagyvezér.

Költ *Bétsben*, Októbernek 29-dik napján 1790.

Ráday Gyüjtemény Jelzet: 778